

Czwartek, 16 grudnia 2010 r.

11. wzywa wszystkie państwa członkowskie, by w swoich programach rozwoju obszarów wiejskich zapisały środki wspomagające sektor drobiarski w spełnianiu wymogów dyrektywy;
12. podkreśla potrzebę podniesienia świadomości konsumentów na temat tej kwestii oraz skutków niezgodności w zakresie dobrostanu kur niosek oraz nieuczciwej konkurencji między rolnikami;
13. zauważa, że jaja powinno się postrzegać jako podstawowe pożywienie, oraz wskazuje, że niezgodność z dyrektywą 1999/74/WE może wywołać niebezpieczeństwo niedoboru jaj i dużych wzrostów cen konsumenckich; ponadto podkreśla, że takie niedobory i wzrosty cen mogą prowadzić do zwiększonego przywozu jaj lub produktów jajecznych z krajów trzecich, które nie przestrzegają standardów UE w zakresie dobrostanu;
14. zwraca się do Komisji o nasilenie kontroli wdrażania wspomnianej dyrektywy za pomocą częstszych inspekcji prowadzonych przez Biuro ds. Żywności i Weterynarii;
15. wzywa Komisję do przedstawienia najpóźniej do 31 grudnia 2011 r. wykazu producentów, przetwórców i detalistów jaj i produktów jajecznych, którzy nie spełniają przepisów dyrektywy 1999/74/WE;
16. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Malezja: praktykowanie chłosty

P7_TA(2010)0494

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie Malezji – kara chłosty

(2012/C 169 E/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając całkowity zakaz stosowania tortur i innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania, który ma zastosowanie bez względu na okoliczności i, jako bezwzględnie obowiązująca norma prawa międzynarodowego, we wszystkich krajach,
- uwzględniając obecność tego zakazu w szeregu międzynarodowych i regionalnych instrumentów i dokumentów dotyczących praw człowieka, w tym w Powszechnej deklaracji praw człowieka, Międzynarodowym pakcie praw obywatelskich i politycznych (MPPOiP) oraz Konwencji ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania (konwencji przeciwko torturom),
- uwzględniając oenzetowskie wzorcowe zasady minimum dotyczące traktowania więźniów,
- uwzględniając Konwencję ONZ dotyczącą statusu uchodźców,
- uwzględniając Kartę ASEAN dotyczącą propagowania i ochrony praw człowieka i podstawowych wolności, która weszła w życie dnia 15 grudnia 2008 r., a także powołanie Międzyrządowej Komisji Praw Człowieka ASEAN dnia 23 października 2009 r.,
- uwzględniając Deklarację ASEAN w sprawie ochrony i propagowania praw pracowników migrujących z dnia 13 stycznia 2007 r.,
- uwzględniając wytyczne w sprawie polityki UE wobec państw trzecich w dziedzinie tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania, przyjęte w 2001 r. i poddane przeglądowi w 2008 r.,

Czwartek, 16 grudnia 2010 r.

- uwzględniając dokument strategiczny dotyczący stosunków między UE a Malezją na lata 2007-2013,
- uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że prawo międzynarodowe zakazuje wszelkich form kar cielesnych bez względu na okoliczności,
- B. mając na uwadze, że prawo malezyjskie przewiduje karę chłosty za co najmniej 66 przestępstw, a także mając na uwadze, że według szacunków Amnesty International co roku ok. 10 tys. obywateli Malezji oraz rosnąca liczba uchodźców i imigrantów jest poddawanych chłoscie w malezyjskich więzieniach,
- C. mając na uwadze, że w ostatnich latach władze malezyjskie rozszerzyły listę przestępstw zagrożonych karą chłosty, umieszczając na niej na przykład nielegalny wjazd na terytorium kraju czy narkomanie,
- D. mając na uwadze, że Rada Praw Człowieka ONZ, której Malezja jest członkiem, przyjęła rezolucję nr 8/8 stanowiącą, że „kara cielesna może być równoznaczna z torturą”, a także mając na uwadze, że chłosta powoduje dotkliwy ból i cierpienie, pozostawiając długotrwałe urazy fizyczne i psychiczne,
- E. mając na uwadze, że choć chłosta – będąca pozostałością czasów kolonialnych – jest nadal stosowana w kilku krajach, Malezja jest spośród nich jedynym państwem o znacznej liczbie ludności i wysokim poziomie rozwoju społecznego,
- F. mając na uwadze, że ofiary chłosty spoza Malezji często nie są informowane o stawianych im zarzutach, są pozbawiane prawa do tłumaczenia ustnego i dostępu do porady prawnej, co stanowi naruszenie ich prawa do obiektywnego i bezstronnego procesu,
- G. mając na uwadze, że lekarze uczestniczący w procesie – których rolą jest jedynie potwierdzenie, że więźniowie mogą zostać poddani chłoscie, i ocucenie w razie utraty przytomności – naruszają zasady etyki medycznej,
- H. mając na uwadze, że Malezyjskie Stowarzyszenie Prawników, reprezentujące 8 tys. przedstawicieli tego zawodu, wezwało do zniesienia tej kary, uznając ją za sprzeczną z wszelkimi międzynarodowymi normami praw człowieka i różnymi konwencjami w sprawie tortur,
 1. zdecydowanie potępia chłostę oraz wszystkie formy kar cielesnych i brutalnego traktowania więźniów; stanowczo uważa, że Malezja nie może powoływać się na swoje prawo krajowe, by uzasadnić praktykę, która zalicza się do tortur i jest jednoznacznie uznana za nielegalną na mocy prawa międzynarodowego;
 2. wzywa Malezję do wprowadzenia moratorium na karę chłosty i wszystkie rodzaje kar cielesnych we wszystkich przypadkach z myślą o ich zniesieniu w prawie i w praktyce;
 3. wzywa władze malezyjskie do natychmiastowego położenia kresu obecnej praktyce zmuszania funkcjonariuszy służby więziennej i pracowników służb medycznych do współdziałania w brutalnym traktowaniu więźniów w czasie wykonywania chłosty;
 4. wzywa parlament malezyjski do ratyfikowania konwencji ONZ przeciwko torturom i jej protokołu fakultatywnego, a także Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych oraz jego protokołów; wzywa też do zmiany przepisów, tak by przestępstwa imigracyjne były traktowane jako przestępstwa administracyjne, a nie czyny zagrożone więzieniem lub karami cielesnymi; ponadto domaga się, by zaprzestano stosowania kar cielesnych za przestępstwa narkotykowe;
 5. wzywa malezyjską Komisję Praw Człowieka (SUHAKAM) oraz malezyjski Komitet Reform Prawnych do wydania odpowiednich zaleceń dla rządu dotyczących zniesienia kar cielesnych w prawie;

Czwartek, 16 grudnia 2010 r.

6. wzywa władze malezyjskie do wdrożenia międzynarodowych norm w dziedzinie ochrony imigrantów, uchodźców oraz osób ubiegających się o azyl i do kierowania się nimi m.in. w postępowaniach karnych przeciwko takim osobom w celu zapewnienia im skutecznej ochrony przed torturami i niewłaściwym traktowaniem;
7. wzywa wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Komisję i Radę do regularnego podnoszenia kwestii praw człowieka w Malezji w kontaktach politycznych z tym krajem, ze szczególnym uwzględnieniem zarzutów rozlicznych naruszeń i niewłaściwego traktowania imigrantów oraz osób ubiegających się o azyl;
8. apeluje do wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Rady i Komisji o kontynuowanie działań dyplomatycznych w stosunku do wszystkich partnerów Unii Europejskiej na arenie międzynarodowej i wzywając ich do ratyfikacji i wdrożenia międzynarodowych konwencji zakazujących stosowania tortur i niewłaściwego traktowania; wzywa Unię Europejską, aby uznała walkę ze stosowaniem tortur i brutalnym traktowaniem za absolutny priorytet swojej polityki w dziedzinie praw człowieka, szczególnie przez intensywniejsze wdrażanie wytycznych i innych instrumentów unijnych, takich jak europejski instrument na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie (EIDHR);
9. uważa, że powołanie Międzyrządowej Komisji Praw Człowieka ASEAN stanowi pozytywny krok w kierunku bardziej kompleksowego podejścia i skuteczniejszego wdrażania norm praw człowieka w całym regionie; uważa, że ASEAN mogłoby zająć się kwestią chłosty w Malezji, która często dotyka imigrantów i osoby ubiegające się o azyl pochodzące z państw członkowskich tego stowarzyszenia;
10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Malezji, rządowi państw członkowskich ASEAN, specjalnemu sprawozdawcy ONZ ds. tortur oraz sekretarzowi generalnemu ONZ.

Uganda: Bahati Bill i dyskryminacja wobec osób LGBT

P7_TA(2010)0495

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie Ugandy: tak zwana ustawa Bahatiego i dyskryminacja wobec osób LGBT

(2012/C 169 E/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając międzynarodowe zobowiązania i instrumenty dotyczące praw człowieka, w tym te zawarte w konwencjach ONZ w sprawie praw człowieka oraz w europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, gwarantujące prawa człowieka i podstawowe wolności oraz zakazujące dyskryminacji,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r. (umowę z Kotonu), a także klauzule dotyczącą praw człowieka w niej zawarte, w szczególności art. 9,
- uwzględniając art. 6 i 7 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz art. 19 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), które zobowiązują Unię Europejską i państwa członkowskie do stania na straży praw człowieka i podstawowych wolności oraz umożliwiają przeciwdziałanie dyskryminacji i łamaniu praw człowieka na szczeblu UE,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 21, zakazujący dyskryminacji ze względu na orientację seksualną,